

ת"פ 47209/08/15 - מדינת ישראל נגד יצחק מושיאשוילי

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 47209-08-15 מדינת ישראל נ' מושיאשוילי

ת"פ 1724-01-17 מדינת ישראל נ' מושיאשוילי

ת"פ 20029-09-15 מדינת ישראל נ' מושיאשוילי(עציר)

בפני: כבוד השופט אור אדם, סגן הנשיאה
המאשימה מדינת ישראל ע"י עו"ד אבי דהן תביעות לכיש
נגד יצחק מושיאשוילי ע"י ב"כ עו"ד דוד ונטורה
הנאשם

גזר דין

1. על בית המשפט לגזור את דינו של הנאשם בשלושה תיקים מצורפים:

א. הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת ת"פ 20029-09-15,

במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות, בניגוד לסעיפים 380 + 382 (א) לחוק העונשין תשל"ז - 1977. כעולה מכתב האישום המתוקן בו הורשע הנאשם, ביום 22.8.15 ברובע הסיטי באשדוד, התפתח ויכוח בין המתלונן לקטין, חברו של הנאשם. הנאשם התערב ותקף את המתלונן, בכך שחבט במכת אגרוף בפניו. למתלונן נגרם שבר מרוסק העובר דרך זווית המנדיבולה משמאל, שבר קווי אלכסוני של מנדיבולה שמאל, שטף דם של הרקמות התת עוריות, בועות אוויר סמוך לשברים וכן חתך בצוואר. לאחר התקיפה, הנאשם ניגש למתלונן, פתח את פיו וסייע לו לעצור את הדימום. המתלונן נזקק לטיפול רפואי, אושפז ארבעה ימים ונותח פעמיים לקיבוע השבר באמצעות פלטות וברגים בקיבוע בין-לסתי. החתך בצוואר נסגר בסיכות.

ב. הנאשם ביקש לצרף תיק נוסף בו הודה והורשע, ת"פ

47209-08-15, במסגרתו הורשע בעבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית בניגוד לסעיף 7 (א)(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג - 1973, בכך

עמוד 1

שביום 29.4.15 החזיק בדירה באשדוד, בתוך נרתיק משקפי שמש, סם מסוג חשיש במשקל של 10 גרם נטו לצריכה עצמית.

ג. הנאשם ביקש לצרף תיק נוסף בו הודה והורשע, ת"פ

1724-01-14, במסגרתו הורשע בעבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית בניגוד לסעיף 7 (א)(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג - 1973, בכך שביום 9.5.15 בדירה באשדוד, החזיק סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 2.8 גרם נטו לצריכה עצמית.

2. **טיעוני המאשימה** המאשימה טענה, כי מדובר בעבירה חמורה. הנאשם התערב ללא צידוק במריבה שאיננה נוגעת אליו, וחבט במתלונן במכת אגרוף, כאשר החבלות הקשות שנגרמו למתלונן מחייבות ענישה מחמירה. המתלונן נזקק לאשפוז ונותח פעמיים עקב התנהגותו הברוטלית וחסרת הרסן של הנאשם. לכך יש להוסיף את החומרה שבשני תיקי הסמים, ואת התנהלותו של הנאשם לאחר האירוע בכך שנמלט מן הארץ.
3. המאשימה עתרה אפוא, למתחם בגין עבירת האלימות, הנע בין שמונה ל- 18 חודשי מאסר בפועל, ובגין עבירות הסמים, מתחם הנע בין מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר בפועל.
4. בגדרי המתחמים, עתרה המאשימה לגזור את העונש על רף בינוני גבוה, לנוכח התסקירים השליליים והעובדה שהנאשם נמלט מן הארץ.
5. **טיעוני ההגנה** הגנה ביקשה להקל עם הנאשם. הסניגור ציין כי מדובר בנאשם ללא עבר פלילי ובאירועים משנת 2015, דהיינו לפני זמן רב. שניים מתוך שלושת כתבי האישום תוקנו באופן משמעותי, בכך שהעבירות בהן הורשע הנאשם קלות מן העבירות שיוחסו לנאשם בתחילה. באשר לאירוע האלימות, הדגיש הסניגור כי הנאשם התערב רק כדי להגן על חברו הקטין, שהיה במצב קשה, ועובדה היא שמיד לאחר התקיפה, הוא נחלץ לעזרתו של המתלונן, והדבר מלמד על חרטה של ממש כבר בעת האירוע.
6. ההגנה הצביעה על פסקי דין בהם באירועים דומים הסתפק בית המשפט בענישה צופה פני עתיד, או לכל היותר לחודשים ספורים שניתן לרצותם בעבודות שירות.
7. הנאשם עצמו ביקש לשאת דברים טרם גזר הדין. הוא הביע צער על האירועים, והסביר כי הוא מצטער על הנזק שגרם למתלונן. הנאשם הסביר, שהקטין שהותקף היה חבר שלו, ועל רקע אירוע קודם לו היה עד, הוא נלחץ כאשר הקטין הותקף, חשש כי המתלונן יוציא סכין, ולכן תקף את המתלונן במעין "מכת מנע". לדבריו, הוא רוצה לצאת מעולם העבריינות ולפתוח דף חדש.

מתחם העונש ההולם

8. בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין, תחילה על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם בגין כל אחת מן העבירות בהן הורשע הנאשם, במנותק מנתוני האישום של הנאשם, תוך התייחסות לערך

המוגן שנפגע, למידת הפגיעה בו בנסיבות העניין ולפסיקה הנוהגת.

9. באשר לעבירה המרכזית של האלימות, לא ניתן להתעלם מהנזק המשמעותי שנגרם למתלונן. מכתב האישום עולה, כי מדובר בנזק קשה ביותר. גם התמונות שהוגשו וסומנו **ת/1**, מלמדות על חומרתה של החבלה שנגרמה למתלונן. אין מדובר בנזק זניח או קל, אלא במכת אגרוף שגרמה לנזק חמור וקשה למתלונן.
10. הנאשם עצמו ציין, כי הוא מתעסק באומניות לחימה, ולכן מן הסתם הוא היה מודע היטב לנזק הגדול שמכת האגרוף שלו עלולה לגרום למתלונן. גם אם חברו של הנאשם הותקף, דבר שלא עולה מכתב האישום המדבר רק על ויכוח בין המתלונן והקטין, גם אז ברור שמכת האגרוף העוצמתית של הנאשם, היתה בלתי מידתית לחלוטין לסכנה, והיא מחייבת ענישה משמעותית שתביא בחשבון את חומרת החבלה שנגרמה.
11. בקביעת מתחם הענישה ההולם, על בית המשפט להביא בחשבון את הערך המוגן ואת מידת הפגיעה בו. בענייננו, מדובר בפגיעה בשלמות גופו של אדם, כאשר חומרת החבלה מלמדת על מידה רבה של פגיעה בערך המוגן.
12. **ההלכה הפסוקה** הפסיקה נוטה להחמיר באירועי אלימות כגון זה שבענייננו. לא אחת נקבע כי על מנת לשרש את תרבות האלימות, שומה לקבוע מתחמי עונש מחמירים, כאשר סכסוכים של מה בכך מסתיימים באלימות הגורמת חבלות קשות: בעניין פלוני (רע"פ 266/18 **פלוני נ' מדינת ישראל**, (13/02/2018)), קבע בית המשפט העליון כי ניתן להביא בחשבון בקביעת מתחם העונש, גם תסקיר נפגע עבירה, באשר לעוצמת הנזק שנגרם לו. באותו עניין אושר מתחם ענישה של 10 עד 30 חודשי מאסר, אם כי מדובר במקרה חמור יותר, של קשר בין כמה שותפים להכות אדם אחר ושימוש באלה. בעניין אשורוב (רע"פ 310/18 **ברמן אשורוב נ' מדינת ישראל**, (11/02/2018)), אישר בית המשפט העליון מתחם ענישה בעבירה דומה לענייננו, שבין מספר חודשי מאסר ל- 18 חודשי מאסר, וענישה בתוך המתחם של מאסר בעבודות שירות. בעניין הרוש (רע"פ 85/17 **נתן הרוש נ' מדינת ישראל**, (04/01/2017)), בעבירה דומה אושר מתחם ענישה המביא בחשבון את חומרת העבירה, הנסיבות הקשות של ביצועה, ועוצמת הפגיעה, בין ששה ל- 14 חודשי מאסר. בעניין קושמקוב (רע"פ 6009/15 **צבי קושמקוב נ' מדינת ישראל**, (08/09/2015)), נקבע מתחם ענישה שבין ששה חודשי עבודות שירות לשנת מאסר, כאשר מדובר היה בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בצוואת, שבוצעה ע"י שוטרים נגד עצור (אם כי העונש חרג ממתחם העונש משיקולי שיקום).
13. **מן הכלל אל הפרט** בנסיבות העניין ולאחר ששקלתי לחובת הנאשם את חומרתה של הפגיעה שנגרמה למתלונן, ולזכותו של הנאשם את העובדה שניגש לסייע למתלונן מיד לאחר מכן, נראה לי כי מתחם הענישה ההולם בגין עבירת האלימות עומד על בין חמישה חודשי מאסר, ועד ל- 14 חודשי מאסר בפועל.

14. באשר לעבירות שצורפו של החזקת סמים לצריכה עצמית בכמויות קטנות, של 10 גרם ושל 2.8 גרם, נראה כי מתחם העונש ההולם עומד על בין מאסר על תנאי למספר מצומצם של ימי מאסר.

תסקירי שירות המבחן

15. התסקיר הראשון מיום 27.6.16, ציין כי הנאשם חווה טרם גיוסו לצה"ל מצב נפשי ירוד, עקב שימוש בסמים ואלכוהול ולכן לא גויס לצבא. הנאשם השקיע מאמצים בתחום אומניות הלחימה. לדבריו, לפני מעצרו הוא החל בהכנות לקבלת רישיון עיסוק בתחום התיווך, ותיאר שימוש מזדמן בסמים מגיל 17. הנאשם הסביר, כי התערב בסכסוך ותקף את המתלונן, על רקע מצב דומה של פגיעה בחבר קרוב בעבר. הוא הביע צער וחרטה על האירוע. הנאשם שולב בקבוצה טיפולית במשך הליך המעצר. תחילה הוא שיתף פעולה, אולם בהמשך חלה ירידה במוטיבציה שלו לטיפול, שבאה לידי ביטוי בהיעדרויות מהקבוצה הטיפולית. בהמשך גם חדל להגיע לבדיקות סמים, אם כי בדיקות שכן נלקחו ממנו, נמצאו נקיות משרידי סם. על רקע האמור לעיל ציין שירות המבחן רמת סיכון נמוכה להישנות התנהגות אלימה, ורמת סיכון בינונית לסיכון לחזרה לשימוש בסמים. בנסיבות אלה ביקש שירות המבחן דחייה לשלושה חודשים, על מנת לשלב את הנאשם בטיפול בנפגעי סמים.
16. במהלך הדחייה נמלט הנאשם מן הארץ וההליכים בתיק הותלו.
17. ההליכים חודשו רק לאחר שהנאשם נעצר עם שובו ארצה.
18. התסקיר העדכני מיום 21.3.18, מפרט כי בעבר היה שיתוף הפעולה של הנאשם בהליכי טיפול חלקי בלבד, כאשר לאחר מכן הוא דיווח על חזרה בשימוש בסמים. בעקבות התסקיר הקודם, החל הנאשם בטיפול בבעיות הסמים, ואף מסר בדיקות נקיות מסם עד לאוגוסט 2016, אז ניתק את הקשר עם הגורמים הטיפולים ועזב את הארץ. כעת, עם חידוש הקשר עם שירות המבחן בעקבות מעצרו, הסביר הנאשם את הימלטותו לחו"ל, כמהלך אימפולסיבי ונטול חשיבה שקולה. עם זאת, שירות המבחן התרשם כי מדובר בהתנהלות מחושבת ובעלת אלמנטים של תכנון. התסקיר ציין, כי הנאשם נעצר בדרום אמריקה בחשד לעבירות סמים ונדון שם לתקופת מאסר. הוא ברח מן הכלא והגיע לארץ באמצעות דרכון מזויף. לדבריו, כעת הוא חש תחושות רדיפה ולכן שב לשימוש בסמים. לסיכום הדגיש התסקיר, כי הנאשם הוא בעל פוטנציאל לתפקוד נורמטיבי, לצד מעורבות חוזרת בפלילים על רקע שימוש בסמים, ולכן התרשם שירות המבחן מקיומו של סיכון להישנות התנהגות עבריינית ונמנע מכל המלצה טיפולית.

גזירת הדין בתוך המתחם

19. בהעדר אפיק שיקומי, אין עילה לסטות ממתחם העונש ההולם, ויש לגזור את הדין בתוך המתחם שנקבע.
20. באשר לגזירת הדין בתוך המתחם, שני הצדדים הציגו פסיקה לגבי ענישה בעבירת האלימות בה הורשע הנאשם, כל צד לפי דרכו.

21. התביעה נסמכה על הפסיקה בעניין בן קסוס (רע"פ 9037/14 יואב בן קסוס נ' מ"י (8/2/2016)), שם אושר עונש של 11 חודשי מאסר בפועל לנאשם ללא עבר פלילי כמו הנאשם, בגין הרשעה בעבירה דומה. שם מדובר היה בארבעה חברים שהיכו ביחד את המתלונן באגרופים ובעיטות, וגרמו לו לחבלות רבות ובהן פגיעה בטחול ובלבלב. בית המשפט העליון הדגיש, כי כאשר מדובר באלימות משולחת רסן ואכזרית שגורמת לפגיעה גופנית קשה - יש מקום לענישה מחמירה, גם כאשר מדובר בנאשמים ללא עבר פלילי, שהיו משוחררים בעת הליכי המשפט. בעניין פייבשנקו (עפ"ג (מח' חיפה) 10803-06-14 קונסטנטין פייבשנקו נ' מ"י (7/7/2014)), אושר עונש של שמונה חודשי מאסר בפועל, כאשר הנאשם תקף את המתלוננת באמצעות רצועה ובמכת אגרוף בעינה השמאלית וגרם לה לשטף דם סביב עין שמאל ולנפיחות. בית המשפט ציין, כי יש לעקור את תופעת האלימות מן השורש על ידי השתת עונשים מחמירים, אם כי באותו מקרה לחובת הנאשם היתה הרשעה קודמת, בניגוד לעניינו. בעניין וולקוביץ' (עפ"ג (מח' חיפה) 4007-01-16 איגור וולקוביץ' נ' מ"י (18/2/2016)), נדחה ערעור על חומרת העונש בעבירת אלימות, אם כי שם מדובר היה בעבירה של חבלה חמורה בניגוד לסעיף 333 לחוק העונשין תשל"ז - 1977. שם מדובר היה בנאשם, שחבט בחוזקה בפניה של מתלוננת, וגרם לה שברים בפניה. היה לחובתו היה גם עבר פלילי בעבירות אלימות. שם נקבע מתחם ענישה שבין 18 ל- 36 חודשי מאסר, ועל הנאשם נגזרו 24 חודשי מאסר בפועל וכן הופעלו במצטבר 12 חודשי מאסר על תנאי. עוד נסמכה המאשימה על מספרי פסקי דין של בתי משפט השלום אשר גזרו מאסר בפועל בעבירות אלימות דומות גם ללא עבר פלילי.
22. הסניגור מנגד הגיש פסיקה מקלה. בעניין פלוני (ת"פ (של' ק"ש) 22199-05-15 מ"י נ' פלוני (13/7/2016)), מדובר היה בנאשם שדחף את אימו ותקף את אחיו באגרוף בפניו. בית המשפט גזר על הנאשם רק ארבעה חודשי מאסר בעבודות שירות. בעניין פרץ (ת"פ (של' כ"ס) 13957-04-13 מ"י נ' לירון פרץ (27/3/2016)), נגזר עונש של מאסר על תנאי ושל"צ בגין מכת אגרוף שגרמה לחתך מדמם. יצוין כי מדובר בעבירה לפי סעיף 380 ללא הנסיבות המחמירות שבעניינו. עוד הפנה הסניגור לעניין עמר (ת"פ (של' ק"ג) 56577-07-14 מ"י נ' אופיר עמר (3/11/2015)), שם נדון הנאשם בגין תקיפה הגורמת חבלה של ממש להתחייבות ושל"צ ללא הרשעה, אולם זאת כאשר היה הסדר טיעון בין הצדדים, כך שהפסיקה איננה מחייבת.
23. **מן הכלל אל הפרט** בעניינו, לנוכח תסקירי שירות המבחן וודאי שאין מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום. בתוך מתחם העונש ההולם יש להביא בחשבון לחובת הנאשם את חומרת הפגיעה במתלונן, את התסקירים שהם שליליים בעיקרם, ובעיקר את התנהלותו של הנאשם בעבר.
24. הסניגור טען, שיש להביא בחשבון כי מדובר בעבירות משנת 2015. ואולם, לא ניתן להתחשב באופן ממשי בחלוף הזמן מאז העבירות, שכן התמשכות זו נבעה בעיקרה מהתנהלותו הבוטה של הנאשם, שהיא דווקא גורם לחומרה: הנאשם היה בתיק זה משוחרר בתנאים, שאף הוקלו עם הזמן. הנאשם היה מצוי בהליך טיפולי בשירות המבחן. תוך כדי הזדמנות זו שניתנה לנאשם, למרות חומרתה של

עבירת אלימות - הוא מצא לנכון להימלט מן הארץ. כפי שנקבע בתסקיר, ניתן להתרשם כי אין מדובר במעשה אימפולסיבי, אלא במעשה שנעשה בתכנון ובתחכום. גם לאחר הבריחה מהארץ, העובדה שהנאשם חזר לסורו, מלמדת כי הצהרותיו בנוגע לרצונו לפתוח דף חדש, הן הצהרות שמן הפה לחוץ, ללא בסיס של ממש. התנהלות הנאשם אפוא, מלמדת על העדר עכבות, פגיעה בנסיונות שיקומיים, פגיעה בהליכי המשפט והעדר רצון אמיתי לשיקום. שירות המבחן אפילו מדבר על סיכון להישנות התנהגות עבריינית, וזהו גורם ששומה להביאו לחומרה בעת גזירת הדין.

25. מנגד, לזכותו של הנאשם, יש להביא בחשבון את העובדה כי מיד לאחר האירוע ניגש לסייע למתלונן, כי לקח אחריות מלאה על העבירות וגילה חרטה, ובעיקר את העובדה כי הוא נעדר כל עבר פלילי, וזו הפעם הראשונה שהוא נדון בבית המשפט.

26. לנוכח כל האמור לעיל ולאחר שאני שוקל את כל השיקולים לחומרה ולקולה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שמונה חודשי מאסר בפועל החל מהיום.

ב. שנים עשר חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר, שלא יעבור כל עבירת אלימות שהיא פשע.

ג. ארבעה חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר, שלא יעבור כל עבירת אלימות שהיא עוון, עבירת איומים או עבירה על פקודת הסמים המסוכנים.

ד. הנאשם יפצה את המתלונן, עד תביעה 5 בכתב האישום בת"פ 20029-09-15, בסך 10,000 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט בארבעה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.1.19, ויעבר למתלונן לפי פרטים שתמסור המאשימה.

הסמים יושמדו.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ב' סיוון תשע"ח, 16 מאי 2018 במעמד הצדדים.